

Listopad

Bříz bílý klášter ztrácí zlaté báně,
přívitem hasnoucím se opřádá.
V pavuči rosném loví snění laně
lovkyně zahalená, záhada.

Stádečko světel popásají kříže
na rovech v keřích, plných bobulí.
V oblacích šedých pluje země tíže,
bolesti v oblacích nám usnuly.

V oblacích šedých dřímou žaly rudé
a po západu s hvězdou zbělejí.
Bříz a snů klášter báně stříbrné mít bude,
zašumí Sion slibem závějí.

Větrík

Pod stromy zbylé listoví šumí:
ovečky zlaté.
Stádo mé poslední, na jaké chlummy
pospícháte?

Ovečky zlaté, beránci v krvi,
k čí jdeme oběti?
Z kamene smrti kdo z nás prvý
do mlhy odletí?

Se stádem pastýř těžko se loučí,
a stádo s pánem svým.
Kdo komu zmizí, po zhaslé louči
do mlhy zavátý dým?